'గౌరీకల్యాణము' పాడిన గౌరి

రచయిత:

కాళూరి వెంకటరామారావు

౧

అసలు పెళ్ళికాకముందే తనకి మేనమామకూతురు 'రామి' అక్కరలేదని మారిగాడు భీష్మించుకు కూచున్నాడు. అయినా కావలసిన సంబంధం వదులుకోలేక వాడి తల్లిదండ్రులు పట్టుపట్టి దాన్ని బలవంతంగా కట్టిపెట్టారు వాడికి.

'రామి యేమంత అందమైందికాదు. బొత్తిగా చిన్నపిల్ల. యౌవనవంతుడైన మారిగాడికి లేతపాప రామి ఆనందం కలిగించలేదు. భర్తవచ్చాడన్న సంతోషము ఏమాత్రమూ అనుభవించలేని వయస్సులో ఉన్న రామిని చూసి వాడు విచారమే పొందాడు. భార్య తలపుల్లోకి వచ్చినపుడల్లా మారిగాడిముఖంలో దైన్యం గోచరించేది.

పెళ్ళిఅయిన దగ్గరనించీ వాడు తరుచు ఏవో ఆలోచనలలో మునిగిపోతూఉండేవాడు. వాడిస్థితిచూసి తల్లి విచారించేది. అలాంటప్పుడు వాడితండ్రి 'ఏంటో! ఆడికంటే వెఱ్ఱిదానివై పోతున్నావునువ్వు. రెండేళ్లు కళ్లు మూసుకుంటే అదే పెద్దదై పోతుంది. అప్పుడాడే బాగుంటాడే, వెఱ్ఱిదానా!' అని భార్యని మందలించేవాడు.

మామగారు స్వయంగావచ్చి పిల్చినప్పటికీ ఏపండుగులకీ మారిగాడు అత్తవారింటికి వెళ్ళలేదు. తండ్రి ఎంతచెప్పినా వాడు వినిపించుకోలేదు.

ఇలాగ్గా సంవత్సరం గడిచిపోయింది. ఇప్పుడు మారిగాడి మరదలికి పెళ్ళి. ఆపెళ్ళికి రావాలని వాడి మామ చాలాపట్టుపట్టాడు. 'మీఅత్త రమ్మంటూంనోషే' అని కూడా చెప్పాడు. తీరుబాటులేదనీ, వరికోతలు రద్దీగా ఉన్నాయనీ, పెద్దకాపు కోపపడతాడనీ మారిగాడు వంకలు పెట్టాడు.

తండ్రికూడా చాలాదూరం చెప్పాడు. మాలపల్లిలో వాడిస్నేహితులచేత చెప్పించాడు. లాభంలేకపోవడం చూసి వాడితండ్రి యీ సంగతంతా పెద్దకాపుతో చెప్పేశాడు. పెద్దకాపు వీరాస్వామి మునకాలు కర్ర చంకకింద పెట్టుకుని, లావుపాటి పొగచుట్టతో అడ్డుపొగ వేస్తూ 'అత్తోరింటికెళ్ళరా' అని సహజమైన బొంగురుగొంతుకతో మారిగాణ్ణి కూకలేశాడు.

వీరాస్వామి ఆరడుగుల పొడుగుమనిషి. స్థూలకాయుడు. భార్యతోకూడా కాశీయాత్ర చేసుకుని వచ్చాడు. విశాలమైన నల్లని నుదుటిమీదా, బాగా ముందుకి వేలాడుతూఉన్న కడుపుమీదా దిద్దిననామాలు స్పష్టంగా దూ

రానికికూడా కనిపిస్తూ ఉంటాయి. పెద్దకాపు గూడెంగ్రామానికి ధనవంతుడూ, తగుమనిషీని. ఆఊళ్లో అతనిమాట సుగ్రీవాజ్ఞ.

పెద్దకాపుమాట కెదురుచెప్పడానికి మారిగాడికి ధైర్యంచాలదు. అందుచేత తప్పనిసరిగా ఈసారి వాడికి అత్తవారింటికి వెళ్ళవలసివచ్చింది.

మర్నాడు తల్లిదండ్రులతోకూడా మారిగాడు అత్తవారిఊరైన 'వావిలవలస' వెళ్లాడు. పెద్దకాపు కొడుకిచ్చిన కంటెమెడ చొక్కా తొడుక్కున్నాడు. వేలంలో కొనుక్కున్న మొగ్రసిల్కు ఖండువా మెడలో ముడివేసుకున్నాడు. నూనెరాసి గిరజాలు నున్నగా దువ్వుకున్నాడు. సీమవెండిగొలుసున తగిలించిన అయిదారు తాళాలు మోకాలివరకూ వేలాడుతున్నాయి. కిర్రుచెప్పులు విరామంలేకుండా ధ్వనిచేస్తున్నాయి. ఆనాడు మారిగాడివేషం కొత్తగానూ, అందంగానూ ఉంది.

వాణ్ణి అత్తగారు చాలా ఆనందంతో చూసింది. ఎంతో గౌరవంచేసింది. పెళ్ళికి వచ్చిన చుట్టాలందరికీ మారిగాణ్ణి చూపించింది.

రామి బాగా ముస్తాబయి చురుగ్గా తిరుగుతూంది. ఎర్రపువ్వుల పరికిణీ కట్టుకుంది. జాకెట్టుమాత్రం లేదు. మెడకింద గంధంరాసుకుంది. రెండుతమలపాకులు సంపాదించి కవిరతో కలిపి తాంబూలంవేసుకుని మాటిమాటికీ నాలుకరంగుచూసుకుంటూంది. చెల్లెలిపెళ్ళిలో అడావిడిఅంతా దానిదే.

మొదట మారిగాడిముందు ఏ అనుమానమూ లేకుండా రామి ఆడుకుంటూఉంది. ఇంతలో దాని పినతల్లివచ్చి 'రామీ! మొగుడిపక్కలో ఆడుతున్నావేంటే?' అని నవ్వింది. ఆమాటలు రామి వినిపించుకోకుండా ఆడుతూనే ఉంది. కాని వెనకనించి తల్లివచ్చి దాన్ని పక్కకి తీసుకుపోయింది. అది మొదలు రామి భర్తకనబడినపుడల్లా తుర్రుమ పారిపోయేది.

వీధిలో ఆడుతూఉండే బాలికలని చూస్తే దారిపోయే వయోధికునకెల్లాంటి భావాలు కలుగుతాయో రామిని చూసినప్పుడు మారిగాడికంతకంటే ఎక్కువభావాలు కలగలేదు. మొగుణ్ణిచూసినప్పుడు తప్పించుకు తిరగాలని తల్లి యెందుకు చెప్పిందో రామి యెరగనే యెరగదు.

ప్రేమవృష్టి నాసించిన మారిగాడి హృదయం మరింత తపించిపోయి బీటలువారిపోయింది. రామిని చూడగానే వాడిమనసు నిరాశాంధకారంలో చిక్కిపోయేది. యౌవనవతీస్నేహలాలసములగు వాడి భావపల్లవాలు కాంతిహీనములై తలలు వాల్చేశాయి. మనోహరమైన మకరందరసంకోసం పోయే తుమ్మెదకి నిండావిడవని మొగ్గ దొరికితే యేలాగుంటుంది?

౨

మారిగాడి మామగారు రంగంవ్యాపారం చేసి గడించిన ధనవంతుడు. భాగ్యవంతుడికి చుట్టాలకేమిలోటు? బంధువులంతా పెళ్ళికి వచ్చేశారు.

లింగాలవలసనుండి బళ్లతో సామాను పట్టించుకుని కుటుంబసహితంగా వాడితమ్ముడు అన్నగారికి సహాయంచేసేటందుకు పెళ్ళి రెండురోజులుండనగానే వచ్చి పడ్డాడు. మారి

గాడూ తలిదండ్రులతో రెండురోజులు ముందుగానే వచ్చాడు. పేరుమట్టుకే మారిగాడి మామగారిదిగాని పెళ్ళిపెత్తనమంతా వాడి పినమామగారిదే.

ఇంక వివాహం రెండురోజులుమాత్రం ఉంది. పందిళ్లూ, పాకలూ పెళ్ళిపనులన్నీ చురుగ్గా జరుగుతున్నాయి.

సాయంకాలం ఆరుగంటలయింది. దివాణం కోనేటిలో పశ్చిమభానుబింబము బంగారపు స్తంభములాగు పొడుగునా నిలబడిఉంది. ఇంటికిపోతూ ఒక్క చేపపిల్లని యెగరేసుకుపోడానికి రెండు గుడ్డికొంగలు నీటిఒడ్డున జపంలో మునిగిఉన్నాయి. నీటి అంచున నడుస్తూ ఉన్న బురదపాము రాకని కనిపెట్టి కప్పపిల్లలు చెరువులోకి దుముకుతున్నాయి. అయిదారుగురు బ్రాహ్మణులు 'బాపనరేవు'లో నిలబడి సంధ్యావందనంచేస్తున్నారు. దివాణం దేవాలయంలో జేగంట మోగుతూంది.

మారిగాడు ఒక్కడూ కోనేటి ఉత్తరపు గట్టుమీద ఒక బండరాయిమీద కూచున్నాడు.

మాలపల్లిలోని స్త్రీలు గుంపులు గుంపులుగా చెరువులో నీరుముంచుకోడానికి వస్తున్నారు. మాలపల్లిలోని ఇళ్ళలోజరిగే గొడవలన్నీ వాళ్ళ సంభాషణలలో దొర్లిపోతున్నాయి. నీటిఒడ్డుకి పోగానే బిందెలుతోమేవాళ్లు కొందరూ, బట్టలుతికేవాళ్లు కొందరూ, కబుర్లు చెప్పేవాళ్లు కొందరూ. కష్టజీవితమువల్ల గట్టిదేరి, ఆరోగ్యవంతములై, పూర్ణవికాసాన్ని పొందిన వారి శరీరాలు నేత్రానందకరంగా ఉన్నాయి ఆసాయంకాలపు నీరెండలో.

అప్రయత్నంగా మారిగాడి చూపులు ఆ స్త్రీసమూహంలో ఉన్న ఒక యువతిమీదికి పోయాయి. చెరువులోకిదిగేటప్పుడే మారిగాడిదృష్టిని ఆపిల్ల ఆకర్షించింది.

పద్దెనిమిదేళ్లు దాటీదాటని యౌవనస్ఫూర్తి దాని ప్రతి అవయవంలోనూ పాలపొంగువలె ఉద్రేకిస్తూంది. ఎలప్రాయపురుచులకి తోడు, మెరుపు గోధుమరంగు ఛాయలతో శరీరం కాంతులీనుతూంది. సుకుమారమై, సౌందర్యప్రసన్నమగు ముఖము హృదయానందదాయకమైఉంది. కళాభరితములగు కాటుక కళ్ళనుండి తొలకరిమెరుపులు మెరుస్తున్నాయి. అవయవాలు నాతికఠినములై సౌఖ్యజీవనానికి అలవాటైన దానిలాగు తోపింపచేస్తున్నాయి. గుంపులోని ఇతరస్త్రీలనుండి వేరుచేసే సౌందర్యలక్షణాలు దానిలో ప్రత్యక్షంగా ఉన్నాయి.

ఆపిల్లనుండి దృష్టులను మళ్ళించుకోలేకపోయాడు మారిగాడు. చెరువువొడ్డుననిలబడి కోకను తొడలకిపైగా బిగించి, పైటకొంగును నడుముచుట్టూ తిప్పికట్టింది. గట్టుమీదనున్న యువకుడు తన్ను చూస్తున్నట్లు నిముషంలో గ్రహించేసిందది. బిందెతోముకొంటూ మధ్య మధ్య రెండు చురుకుచూపులను ప్రసరించింది అటువైపు. చిత్రప్రతిమఅయిపోయిన వాడి హృదయాన్ని కలవరపెట్టేశాయి ఆచూపులు.

ఆఖర్ని నీళ్లుముంచుకుని అందరికీ వెనకగా వెళుతూంది ఆపిల్ల. భుజముమీద బిందెతో, సౌంధర్యం తొణుకులాడుతూ ఉన్న శరీరపు వంపులతో దాని వయ్యారపునడకలు మారిగాణ్ణి ముగ్ధుణ్ణిచేసేశాయి. వాడిదృష్టి దాని

మీదనే కేంద్రీకృతమైఉంది.

ఆస్త్రీలు తిరుగుముఖంలో మారిగాణ్ని సమీపించారు. చూస్తూఉండగానే వాళ్ళంతా వాడిపక్కనుంచే వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళ వెనువెనకనేఉండి, కొంచెమంత ప్రయత్నంచేసుకుని, బిందెనుపట్టుకున్న చేతికీ, బిందెకీ మధ్యగాఉన్న సందులోకి తన మెరుపుకళ్ళను తీసుకొచ్చి ఆపిల్ల ఒక్కసారి మారిగాణ్ని చూసి చటాలున మొహం మళ్ళా తిప్పేసుకుంది. ఆముహూర్తాన్ని వాళ్ళిద్దరిచూపులూ కలిసిపోయాయి.

ఆస్త్రీసంఘమంతా తిన్నగా మాలపల్లిలోకే పోయింది.

మారిగాడికళ్ళలో వింతకాంతులు ప్రజ్వరిల్లాయి. ఆనందద్యోతకమైన తేజము ముఖంమీద తాండవించింది. వాళ్ళవెంబడేనే వాడు కూడా మాలపల్లిలోకి వెళ్లాడు. ఆపిల్ల వాడి అత్తవారింటికే వెళ్ళడంచేత పెళ్ళికి వచ్చిన బంధువురాలని వాడికి బోధపడిపోయింది.

3

గౌరి మారిగాడి పినమామగారి కూతురు. దానికిప్పుడు పదిహేనోయేడు. చిన్నతనంలోనే దానికి పెళ్ళిఅయినది. పెళ్లిఅయిన రెండేళ్ళలో దానిభర్త రంగం వెళ్ళిపోయాడు. అనేకఉత్తరాలు రాసినా వాడిదగ్గరనించి యేవిధమైన జవాబుగాని చాలాకాలంవరకూ రాలేదు

ఇంతలో గౌరి పెద్దమనిషయింది. ఈవర్తమానం తెలియచేస్తూ, తక్షణం రావలెనని గౌరితండ్రి మళ్లా అల్లుడికి ఉత్తరంరాశాడు. దానికి జవాబుగా భర్తదగ్గిరనించి గౌరిపేర రెండువందల రూపాయలు మనియార్డరు వచ్చింది. ఇంకొక సంవత్సరంలో వస్తున్నానని అందులో దానిభర్త రాశాడు.

అనుకున్న యేడాదీగడిచిపోయింది. మరి ఆరునెలలుకూడా నడిచాయి. రంగంలో ప్లేగు బయలుదేరి జనులు చెట్లఆకుల్లాగు రాలిపోయారు. కొన్నాళ్ళకి గౌరిపేర ఒక రంగూన్ కంపెని ఉత్తరంవచ్చింది. అందులో ప్లేగువల్ల దానిభర్త చనిపోయాడని ఉంది. అంతేకాక వాడు కూడబెట్టిన సొమ్ము మరి రెండువందల రూపాయలున్నూ కంపెనీవారు గౌరిపేర మనియార్డరు చేశారు.

ఇదిజరిగి ఇప్పటికి సంవత్సరంపైగా అయింది. అందకత్తెఅయిన గౌరిని పెళ్లాడాలని చాలామంది ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆ స్త్రీపరువాలగు కుసుమాస్త్రైని తగిన సంబంధంవస్తేగాని యివ్వడానికి దానితండ్రి కిష్టంలేదు.

* * *

సాయంకాలం చెరువుగట్టుమీద గౌరిని చూసినప్పటినించీ మారిగాడిలో వింతమార్పు గోచరించింది. రామిని పెళ్ళిచేసుకోక ముందుండే ఉత్సాహమంతా తిరిగివచ్చినట్లు కనిపించింది. వాడిముఖంలో చిరునవ్వు తొలకరించింది. దీపాలవెలుగులో కళ్లు కాంతివంతములై ప్రకాశించాయి.

ఇప్పుడు వాడి మనస్సంతా గౌరిదే వీధి అరుగుమీద కూచుని పందిట్లో పేరంటాళ్ళ మధ్య చురుగ్గా మసులుతూఉన్న గౌరి అందాన్ని వెయ్యికళ్ళతో చూస్తూఉండడమే వాడిపని. ఆనల్ల కళ్ళలో తళుకుచూపుల్లో బుగ్గల నిగనిగలలో, మధురస్వరంలో, మందహాసాల్లో వాడిమనస్సు చిక్కుపడి గాభరాపడిపోయింది.

తన సౌందర్యాన్ని అనురాగంతో గ్రోలుతూ, తనకోసమని ఊటలూరుతూఉన్న యువకుణ్ణి గ్రహించిందిగౌరి. వాడిప్రేమచేష్టలలో అది అంతకుపూర్వ మెన్నడూ యెరగని సౌఖ్యానుభవమును పొందింది. రానురాను ఆ ఆనందము దానికి ప్రాణసమానమై విడిచిపెట్టరానిదై పోయింది. పెళ్ళికిముందు రెండు రోజుల్లోనూ వాళ్ళహృదయాలు మాట్లాడుకొని భోదపరుచుకున్నాయి.

వివాహపురోజువచ్చినది. పెళ్ళికొడుకూ, పెళ్ళికూతురూ పీటలమీద కూచున్నప్పుడు పాటలు పాడ్డంలోనూ, వడ్డనలూ ఇతరయేర్పాట్లలోనూ గౌరి ఉత్సాహంతో తిరుగుతూంది. ఎంత తొందరలో ఉన్నప్పటికీ మధ్యమధ్య మారిగాణ్ణి ప్రేమవీక్షణాలతో అనుగ్రహించకుండా ఉండలేదది.

చలవచేసిన గులాబీరంగుచీర జరీ అంచులు పాదాలమీద జీరాడేటట్టు కట్టుకుంది. శరీరపు జిగిబిగిని మరుగుపరచబోతూ వెల్లడించే తెల్లని ఇస్త్రీ రైకతొడుక్కుంది- రెండు ఎర్ర పగడాలపేర్లు ఆరైకపైని స్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి- మెడలోనూ, బుగ్గలమీదా గంధం రాసుకుని గౌరి తొలకరిమామిడి గున్నలాగ చూడతగిఉంది-

వివాహంజరుగుతూంది- మధ్యలో కొంతసేపు పాడమని ఆడవాళ్ళంతా గౌరిని బలవంతపెట్టారు- అదిపాడుతూఉంటే వినాలని అందరూ నిశ్శబ్దంగా కూచున్నారు-

'గౌరీ కల్యాణం' పాడ్డం మొదలుపెట్టింది గౌరి- నిముషంలో ఆ వివాహమండపము గంధర్వలోకంగా మారిపోయింది- మధురవీణానినాదమువలె, వసంతోదయమున గాలి కెరటాల్లో తేలిపోయే కోయిలపాటలాగు, దాని కంఠస్వరము నిండుజీవముతో హాయిగూర్చినది. కుతూహలంతో ఆస్త్రీసమాజానికి కొంచెము దగ్గిరగా చేరాడు మారిగాడు. వాడు రావడం కనిపెట్టడంచేత గౌరిపాటలో కొంచెం సిగ్గు వినబడింది.

పాడుతూ, పాడుతూ మధ్య గౌరి కొంచెం తలయెత్తి మారిగాడివేపు చూస్తూఉండేది. ఆనందపరవశత సువ్యక్తమవుతూ ఉన్న వాడి ముఖం దానికి ఉత్సాహంకలిగించేది. ఆవేళ గౌరిపాట అదివరకుకంటె ఎన్నోరెట్లు బాగుందని అందరూ చెప్పుకున్నారు.

పన్నెండు గంటలప్పుడు అందరూ భోజనాలకి కూచున్నారు. యథాప్రకారంగా మారిగాడు వడ్డనకి నడుముబిగించాడు. ఇంతలో అత్తగారువచ్చి వాడితో "నువ్వు వడ్డించవద్దు. కూచో, రోజూ నీకు భోజనం ఆలస్యమైపోతూందంటూంది మీావదినగారు' అన్నాది. దానివెనకనే నిలబడి గౌరి చిరునవ్వు నవ్వుతూంది.

గౌరితో కలిసి మెలిసి వడ్డించాలని మారిగాడి అభిలాష, మారిగాణ్ణి కూచోపెట్టి వాడికి తను స్వయంగా వడ్డించాలని గౌరి పట్టు. మారిగాడు పంక్తికి చివరగా ఒక విస్తరి వేసుకుని కూచోకతప్పిందికాదు. గౌరి దగ్గిరకి వచ్చినపుడు వాడు మెల్లిగా దానికిమాత్రమే వినబడేటట్లు 'ఇదంతా ఆడవాళ్ళరాజ్యం. వాళ్లుచెప్పినట్లు వినకపోతే తంటావస్తుంది.' అన్నాడు. గౌరి సాభిప్రాయంగా వాడివేపు చూసి నవ్వుకుంటూ 'ఇప్పటికి తెలిసింది కాబోలు!' అన్నాది.

* * *

గౌరి ఒక్కక్షణం కనబడకపోతే మారిగాడికి ప్రపంచకం అంధకారమైపోయేది. ఆ నిముషమూ వాడు మతిపోయినట్లుగా తిరిగేవాడు. దాని విలాసంచూడ్డంలోనే వాడికి పొద్దుజరుగుతూ ఉండేది.

మారిగాడి ప్రేమలో తన్మయురాలై సౌఖ్యపడేది గౌరి. వాడిప్రేమచేష్టలకి అది రహస్యంగామాత్రం అంగీకారం సూచిస్తూఉండేది. నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు వాణ్ని క్రీగంటిచూపులతో మాత్రమే అనుగ్రహించేది.

౪

మర్నాడు సాయంకాలానికి పెళ్ళిలో జరగవలసిన లాంఛనాలన్నీ పూర్తి అయాయి. సాయంకాలం నాలుగుగంటలవేళ 'వసంతం కలపండోస్' అనే కేకలు బయలుదేరాయి. కావిళ్ళతో కోనేటినీరు తెచ్చి యువకులు వసంతంకలిపారు.

బొప్పాసపుకాయ గొట్టాలూ, వెదురుగొట్టాలూ వసంతముతోనింపి ఒకరిమీద ఒకరు జల్లుకోవడం ప్రారంభించారు. మాలపల్లిలో తొమ్మిదేళ్ళ పిల్లాడుమొదలు తొంభైయేళ్ళ వృద్ధుడివరకూ ఈ ఉత్సవంలో మునిగి సర్వప్రపంచమూ మరిచిపోయారు.

సన్ననిచీకట్లు పడుతున్నాయి. వసంతాలు జల్లుకోవడం తగ్గించి అందరూ కోనేట్లో స్నానాలుచేసి, ఒడ్డున నిలబడి బట్టలు ఆరేసుకుంటున్నారు. ఆసందర్భంలో జరిగిన ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

మారిగాడుమాత్రం ఒక వెదురుగొట్టం నిండా వసంతం నింపుకుని ఎవరికోసమో వెతుకుతున్నాడు. ఇంకా దీపాలు వెలిగించలేదు. గుమ్మల్లోనూ, పందిళ్ళకిందా, తలుపుల చాటునీ వాడు బహుశ్రద్ధగా వెతుకుతున్నాడు.

మారిగాడి అత్తవారింటిదొడ్డిలో ఒక గాదెఉంది. వాడు నెమ్మదిగా అడుగులువేస్తూ ఆగాదెవెనక్కి వెళ్ళి వంగిచూశాడు. వెంటనే నవ్వుతూ, 'దొంగా! యిక్కడా ఉన్నావు?' అంటూ వెదురుగొట్టంలోఉన్న వసంతాన్ని పిచికారీ కొట్టాడు.

అప్పుడు ఆగాదెవెనకనించి 'అబ్బా! మోటుసరసం' అని ముఖంనిండా పడ్డ వసంతాన్ని పైటకొంగుతో తుడుచుకుంటూ గౌరి పైకి వొచ్చింది.

కొద్దిగా చీకటిపడింది. మారిగాడు నాలుగువేపులా చూశాడు. దొడ్లో యెవ్వరూలేరు. చిరునవ్వూ, సరిగా అభినయించలేని తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపమూ దానికళ్ళలో ఒక్కసారిగా గోచరించాయి.

ఒక్కనిముషం చూశాడు ఆముఖంవేపు. మనసు పట్టలేకపోయాడు. వెదురుగొట్టాన్ని నేలపారేసి గౌరిని కౌగిట్లో యిరికించుకుని ఒక్కముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఇష్టంలేని ప్రయత్నంతో గౌరి తప్పించుకోడానికి చూసింది. కాని మారిగాడు సాగనియ్యలేదు. ఆకౌగిలి వెచ్చదనంలో తన్మయురాలైపోయి అలాగే ఊరుకుంది.

[సశేషము.]

'గౌరీకల్యాణము' పాడిన గౌరి

రచయిత:

కాళూరి వెంకటరామారావు

[గతసంచికకు తరువాయి.]

వివాహం పూర్తి అయింది. బంధువుల్లో చాలామట్టుకు వెళ్ళిపోయారు. మరి నాలుగురోజులున్న తరువాత మూరిగాడి ప్రయాణం కూడా నిశ్చయమైపోయింది.

మరునాడు ప్రయాణమనగా రాత్రి పదిగంటలప్పుడు ఆలోచిస్తూవాడు గదిలో మంచంమీద పడుకున్నాడు. ఇంట్లో పనిపాటలు చేస్తూంది గౌరి. దానివేపు చూస్తూ ఉండగానే వాడికి కొంచెంనిద్రపట్టింది. ఆ నిద్రలో గౌరి తనదగ్గిరకొచ్చి రంగంపోదామన్నట్లూ, ఇద్దరూ కలిసి పడవయెక్కినట్లూ స్వప్నం వచ్చింది.

మరి కొంతసేపటికి వాడి వీపుమీద చల్లని వస్తువేదో తగిలినట్లయింది. ఆతురతతో లేచి పరికించి చూశాడు మూరిగాడు. ఇంట్లోదీపం ఆరిపోయిఉంది. తలుపుమాత్రం తెరిచి ఉండడంచేత మంచందగ్గిరగా ఎవరో నిలబడి ఉన్నట్లు వాడు గ్రహించాడు.

అప్రయత్నంగానే వాడిచెయ్యి ఆ వ్యక్తి వంకకి పోయింది. కొంచెము చల్లగాఉన్న చీరకొంగు వాడి చేతికితగిలినది. ఆనందము, ప్రేమ, మోహము ఒక్కసారిగా వాడి హృదయాన్ని కలవరపెట్టేశాయి.

మంచంమీదనుంచి లేచి మూరిగాడు వాకట్లోకి చూశాడు. పందిరకింద మంచాలమీదా, చాపలమీదా పగటి అలసటచేత ఒళ్ళు తెలియకుండా నిద్రపోతున్నారందరూను. పందిరరాటకికట్టి ఒక గుడ్డిదీపంమాత్రం వెలుగుతూంది. అప్పటి కప్పుడే అర్ధరాత్రి దాటింది.

తలుపులు చేరవేసి మూరిగాడు మెల్లిగా గౌరిదగ్గిర కొచ్చాడు. 'ఈవేళ నామీద కోపమొచ్చిందికాబోలు!' అన్నాడు. జవాబులేదు. చెయ్యిపట్టుకుని తనపక్కనే మంచంమీద దాన్ని కూచోబెట్టుకున్నాడు. దానికళ్ళల్లోకి చూస్తూ మళ్లా 'కోపమొచ్చిందా గౌరీ! నామీద?' అన్నాడు.

గౌరి నింపాదిగా 'కోపమెందుకూ'అంది.

'మరి సాయంత్రంనించీ అలాగున్నావేం?'

నిట్టూర్పువిడిచి గౌరి 'రేపు మళ్ళీ మీవూరువెళ్ళగానే గౌరిని మరిచిపోతావు కదా. ఇంక నేనలాగుంటే యెవరిక్కావాలి?'

మెడచుట్టూ చెయ్యివేసి గౌరిని తనమీదకి లాగుకొన్నాడు మూరిగాడు. విచార సూచకమైఉంది దానిముఖం. చలనంలేకుండా ప్రియుడి బుజముమీద అలాగే పడుకుంది. దాని ముఖంమీద ముఖంపెట్టి మూరిగాడు 'గౌరీ! అదా నీవిచారం? ఎన్నడూ అలా ఖం

గలనా?' అన్నాడు.

ఏదో భారంతగ్గిపోయినట్లుగా నిశ్వాసము విడిచి 'నిజంగానే?' అంది గౌరి.

'సందేహమెందుకు? మన దేవుడు సాక్షిగా.'

గౌరి ఒక పెద్ద నిట్టూర్పువిడిచి ఆ చీకట్లోనే వాడికళ్ళలోకి కృతజ్ఞతతో చూస్తూ 'నీతోనేఉంది సుమా నాబ్రతుకు' అన్నాది.

మారిగాడు దాన్ని తన బాహువుల్లోకి లాగుకొన్నాడు. హృదయం ప్రేమతో ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయి వాణ్ణి మాట్లాడనియ్యలేదు. ఎన్నోసార్లు దాన్ని గాఢంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. నిర్జీవప్రతిమవలె గౌరి ఏజవాబూ లేకుండా వాడికౌగిట్లో అలాగే ఉండిపోయింది.

కొన్ని నిముషాలు గాఢనిశ్శబ్దము. వాళ్ళిద్దరి హృదయచలనమూకూడా స్పష్టంగా వినబడుతూ ఉన్నంత నిశ్శబ్దము.

ఇంతలో వీధిలోఉన్న పందిట్లో ఏదో చప్పుడయింది. ఇద్దరూ ఉలికిపడి మంచంమీంద నుండి లేచారు. ఓరగిల వేసిన తలుపులు మెల్లిగా తీసుకుని గౌరి పెరటిలోకివచ్చి తల్లి పక్కలోకి పోయి పడుకుంది.

౫

మర్నాడు ఉదయాన్నే గౌరి ప్రయాణం. ప్రేమకాడిని వదలలేక వదలలేక గౌరి కన్నీళ్ళతో తల్లిదండ్రులతో వాళ్ళఊరు వెళ్ళిపోయింది. మారిగాడు వాళ్ళని కొంతదూరం దిగబెట్టి విచారంతో యింటికివచ్చాడు.

ఆవేళే మారిగాడుకుంటా అత్తమామలు ఎంతచెప్పినా వినక గూడెం వెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడు ఏతాముదగ్గిరా పొలాల్లోనూ వాడి పాటలకి విధీ, విరామమూ లేదు. 'కొత్తకోక తీర్చాలట—మాటయిచ్చిండట, మరి తప్పకూడదట, కోర్కెతీర్చాలట—గోదావరి పొంగిందట, కోటిపల్లి తీర్థమట, తీర్థమెల్లి రావాలట' ఇలాంటి పాటలతో మాలపల్లి అంతా నిత్యమూ ప్రతిధ్వనిస్తూంది.

* * *

నాలుగు నెలలు గడిచాయి. మారిగాడి పినతండ్రి కొడుకైన బాపడికి గౌరిని యిచ్చి పెళ్ళి చేశారు. మారిగాడి మరదలి పెళ్ళిలోనే యీ పెళ్ళిమాటలు జరిగాయి. చివరకి ఆ మాటలే నిశ్చయమై వివాహంకూడా జరిగిపోయింది. గూడెం అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది గౌరి.

బాపడు మారిగాడికంటె రెండేళ్లు చిన్నవాడు. వాళ్ళది బాగా కలిగిన కుటుంబము. వ్యవసాయం, వ్యవహారంకూడా ఉంది వాడికి. 'గౌరి తనసొమ్ము కాలేదుకదా' అన్న విచారంతో ఉన్న మారిగాడికి, అది ఎలాగో తనకంట బడుతూ యింటిముందరే ఉంటుందికదా అన్న ఆలోచన కొంత ఊరట కలిగించింది.

గౌరి హృదయంలో ఉండి దాని ఆదరణకి పాత్రుడవ్వగలవాడున్న పురుషుడు వేరు. శరీరమంతా బాపడిపరమైనప్పటికీ దానిమనస్సు మాత్రం అన్యాయుక్తమైపోయిఉంది. అత్తవారింట్లోఉన్న సౌఖ్యాలన్నీ దాని మనసుకేవిధమైన సంతోషాన్నీ కలిగించలేక పోయాయి.

* * *

ఆరు నెలలు గడిచాయి. ఒకనాటి సాయంకాలం ఆరుగంటలయింది. ఏతాముకట్టిపెట్టి దగ్గిరేఉన్న గెడ్డలో యిసకతిన్నెమీద కూచుని మారిగాడు ఆయాసం తీర్చుకుంటున్నా

డు. వాడికి గజందూరంలో స్వచ్ఛమైన జలము మోకాలులోతున ప్రవహిస్తూంది. అప్పుడే ఉదయించిన చంద్రకాంతియందు గెడ్డనీరు తళతళ మెరుస్తూంది. ఎత్తయిన ఒడ్డుమీదఉన్న వేప, మర్రి మొదలైన వృక్షాల నీడలు గెడ్డలో చాలాదూరం వ్యాపించి ఉన్నాయి.

మారిగాడు వెన్నెట్లో కూచున్నాడు. మందంగా వీస్తూఉన్న గాలికి వాడి గిరజాలు బలిష్ఠమైన మెడమీద కదులుతున్నాయి. గరిడీ దేరిన వాడి శరీరం వెన్నెలతేటలో నిగనిగలాడుతూంది. వా డేదో దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నాడు.

కొంతసేపల్లా కూచుని, చప్పునలేచి నీట్లో దిగి, ఒళ్ళంతా చెమటపోయేటట్లు కడుగుకుని ఇన్ని మంచినీళ్లుతాగాడు. పైకివచ్చి తువ్వాలుతో ఒళ్లుతుడుచుకుంటూ ఇంటికి బైలు దేరాడు.

ఇసకలో గబగబనడుస్తూ మారిగాడు గెడ్డఒడ్డొనఉన్న చెట్లనీడలలోకి వచ్చాడు. కొంచెందూరంలో ఎవరో తనవేపు వస్తూన్నట్లు వాడు కనిపెట్టాడు.

క్రమంగా మారిగాణ్ణి సమీపించిందా వ్యక్తి. పదిగజాలదూరంలో ఉండగానే నడకనిబట్టి గౌరిని పోల్చుకున్నాడువాడు. ఎదురుగావెళ్ళి 'ఇంతాలస్యమయిందేం?' అని అడిగాడు. తిరిగీ జవాబుచెప్పక ముందే దాన్ని కౌగిలించుకున్నాడు. ఇంకా గాఢంగా ఉన్న చెట్లనీడలలోకి యిద్దరూ నడిచిపోయారు.

గౌరిముఖం దుఃఖాన్ని సూచిస్తూంది. ఇదివరకు లాగ చలాకీగా ఉండలేదది ఆరోజున. వేడినిట్టూర్పులు మారిగాడి హృదయాన్ని కాల్చివేస్తున్నాయి. దాన్ని దగ్గిరగా తీసుకుని వాడు 'గౌరీ! అలాగున్నావేం?' అని అడిగాడు దానివీపుమీద నిమురుతూ.

కొంతసేపు జవాబులేదు. చివర కొకనిట్టూర్పుతో 'ఎంతకాలం నేనిలాగుండడం?' అని మాత్రం అంది గౌరి.

'అంటే?'

'ఇంకమనకి యిలాగ సాగేటట్టు కనబడదు. మా అత్తా ఆళ్ళూ అనుమానంబడుతున్నారు. నాకు ఇంట్లోబాధ యెక్కువై పోతూంది.'

'అయితే యిప్పుడు ఏంచేద్దాం?'

'నీతోనన్ను తీసుకుపోలేకపోతే నేను ఏనుయ్యో, గొయ్యో చూసుకుంటాను. ఇన్నాళ్ళూ నాతో అన్నమాటలు మరిచిపోయావు గాబోలు?'

మారిగాడు గౌరిని వక్షానికి అదుముకుని 'గౌరీ! నాప్రాణం నీతోటేఉంది. నువ్వు సస్తే నేనూసస్తాను. మరి నాలుగురోజులు ఆగు. డబ్బుచూసుకుని పోదాం. డబ్బులేకపోతే రేపే మనం పట్టుబడిపోతాం. అప్పుడు మరీ బాధగా ఉంటుంది' అన్నాడు.

'మరి నేనింటికెళ్ళదలుసుకోలేదు.' గౌరి కంఠం గద్గదికమైపోయింది. దాని కళ్ళనుండి జారిన వేడినీటి చుక్కలు మారిగాడి వక్షస్థలాన్ని తడుపుతున్నాయి. ఇంకా దగ్గిరగా తీసుకుని వాడు దానికి కొంచెంధైర్యం చెప్పాడు. చివరకి గౌరి 'సస్తే యిద్దరంసచ్చిపోదాం, రా. నీతో సావే నాకు మేలు. అన్నాది.

ఇంతలో గట్టుమీద మాటలసడి వినబడ్డాది. తొందరగా వాళ్ళిద్దరూలేచారు. గట్టుపొడుగునా నాలుగునిలువుల యెత్తుని రెల్లు దుబ్బులు బాగా పెరిగిఉన్నాయి. అందులో దూరిన మనిషిని పట్టపగలే వెతుక్కోవడం కష్టం. అంత దట్టంగాఉన్నాయి ఆదుబ్బులు.

మారిగాడూ, గౌరీ చప్పున ఆదుబ్బుల్లోకి మాయమైపోయారు. గట్టుమీద మాట్లాడుతూఉన్న మనుష్యులిద్దరూ గెడ్డలోదిగి, ఆవలి గట్టుయెక్కి యెక్కడికో పోయారు- నిశ్శబ్దంతప్ప ఇంక అక్కడ నేమీలేదు-

* * *

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకి మారిగాడూ, గౌరీ యెక్కడికో పారిపోయారని మాలపల్లి అంతా గొల్లుమని పోయింది-

* * *

౬

అసలు మొదట్లో మారిగాణ్నేగాని ఇతరులను పెళ్లాడనని తల్లితో చెప్పింది గౌరి- కాని అన్నగారికి కోపంవస్తుందనే కారణంచేత దానితండ్రి అందుకంగీకరించలేదు- చివరకి తాను మనసారా ప్రేమించిన మారిగాడికి సమీపంలోనైనా ఉండవచ్చునుకదా అని గౌరి విధిలేక బాపణ్ని వివాహమాడ్డానికి ఒప్పుకుంది-

బాపడి పొలంపక్కనే పెద్దకాపుపొలంలో మారిగాడు పనిచేస్తూ ఉంటాడు-

ప్రతిరోజూ గౌరి వయ్యారపు నడకలతో బాపడికి చల్దికూడు తెస్తూఉండేది- మారిగాడు ఏతాముకట్టిపెట్టి అలసటతీర్చుకునే మిషమీద గౌరి అక్కడున్నంతసేపూ దానివేపే చూస్తూ కూచునేవాడు-

గౌరితోకూడా మారిగాడిచెల్లెలు రోజూ అన్నకి చల్దికూడు తెచ్చేది- ఒక్కొక్కప్పుడు అది రాకపోతే గౌరే మారిగాడికి కూడా పట్టుకొస్తూఉండేది- అల్లాంటప్పుడు వాడి ఆనందం ఇంతఅని చెప్పతరంకాదు- తన గౌరితో, మనసారా తనదైనగౌరితో అయిదు నిముషాలైనా గడపడం వాడికి బ్రహ్మానందము- అవకాశంకలిగినప్పుడల్లా గౌరి వాడి ఏతాముదగ్గిరకొచ్చి కష్టసుఖాలు చెబుతూ పదినిముషాలు నిలబడేది-

సాయంత్రంవేళ పిడకలూ, కూరకాయలూ, తట్టతో నెత్తిమీగ పెట్టుకుని గౌరి గెడ్డదారిని ఇంటికిపోతూ ఉండేది- అది కనిపెట్టి మారిగాడు పనిచాలించి గెడ్డఒడ్డున దాన్ని కలుసుకునేవాడు- ఇద్దరూ కొంచెంసేపు కబుర్లుచెప్పుకుని ఎవరిదారిని వారు పోయేవారు.

క్రమంగా వారి ప్రేమలతలు గాఢంగా అల్లుకుపోయాయి- గౌరికి ఇంటిపనిలో శ్రద్ధ తగ్గిపోయింది- పొలంవెళ్ళకుండా ఉండేందుకు మారిగాడి కేదో తలనొప్పి వస్తూ ఉండేది- చివరకు ఒక్క నిముషంకూడా ఒకరినొకరు వదిలి ఉండలేని స్థితిలోకి దిగింది వారి ప్రేమబంధము-

చుట్టుపక్కల ఆడవాళ్ళలో అనుమానాలు బయలుదేరాయి మొట్టమొదట- ఈఅనుమానాలు క్రమంగా దృఢపడ్డాయి. చాటుచాటుగా యీసంగతి ముచ్చటగా చెప్పుకోవడం ప్రారంభమయింది- స్త్రీలలో నిలవక యీ రహస్యం పురుషుల్లోకికూడా పాకిపోయింది- మారిగాడి స్నేహితులు 'ఏరా! మరదలితో సరసంచేస్తున్నావటగాదంట్రా?' అని పరిహాసంచేసేవారు-

ఆనోటా, ఆనోటా గౌరి అత్తగారివరకూ వెళ్ళింది ఈకబురు- దానికికూడా అనుమానం దృఢపడిపోయింది- ప్రపంచకంఅంతా మారిగాడే అయిపోయినగౌరికి, ఇతరులు తన్ను కనిపెడుతున్నారేమో అన్న ఆలోచనేలేదు- ఏవిధాన్నయినా మారిగాడు సంతోషిస్తే చాలు దానికి- వాడికోసం అగ్గిలో దుముక

డానికి కూడా సిద్ధమే–

వాడు ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ అదియేదో పనికల్పించుకుని తరుచు మారిగాడియింట్లోనే ఉండేది– వీధిలో వాడిమాటవినబడితే చాలు, లోపల ఎంతపనిఉన్నా ఒకసారి పైకి వచ్చి వాడిముఖాన్నిచూస్తేకాని ఉండ లేక పోయేది గౌరి–

ఇలాంటి రహస్యపుజీవనం క్రమంగా సాగిందికాదు దానికి– బొపడికి కూడుపట్టుకెళ్ళడం దానిచేత మానిపించేశారు– మారిగాడికి కూడా యీస్థితి కష్టంగానే ఉండేది– ఒక్కొక్కసారి రెండుమూడు రోజులు గౌరిని చూడ్డానికేనా వాడికి వీలుకలిగేదికాదు–

చివరకి గౌరి తెగించేసింది– ప్రేమలేని కాపురం దానికి దుర్భరమైపోయింది– సాయంత్రం అది యిల్లుబైలుదేరింది– గెడ్డలో మారిగాడూ అదీకలిసి రెల్లుదుబ్బుల్లోకి మాయమైపోయారు– మాలపల్లిలో గలభా పుట్టింది–

* * *

ఆతెల్లవార్లూ వాళ్ళకోసం అందరూ నాలుగుమూలలా వెతికారు. ఎక్కడా జాడ దొరకలేదు. స్నేహితులకందరికీ మారిగాడు లేకపోవడం చెయ్యివిరుచుకున్నట్లుంది. పెద్దకాపు కొడుకు వాడికోసం చాలా విచారించాడు. 'అంతగా కావాలంటే దాన్ని కట్టుకోగూడదంట్రా?' అని పెద్దకాపు స్వయంగా మారిగాడి తండ్రితో అన్నాడు.

౭

రెండురోజులు గడిచాయి. మూడోనాడు తెల్ల తెల్లవారుతూంది. తొలికోడి కూతకి లేచి గ్రామకరణం బుచ్చిరాజుగారు 'గజేంద్రమోక్షము'లో పద్యాలు పక్కమీదే పడుకుని పారాయణచేస్తున్నాడు. వ్యవసాయదారులు పొలంపనికి పోతున్నారు.

పెద్దకాపు పాలికాపుల్నందర్నీ లేపి 'పొగాకు పాకలకి దుబ్బుగొయ్యండ్రా' అని పని పురమాయించాడు.

కొడవళ్ళూ, తాళ్ళూ పట్టుకుని పాలికాపులు గెడ్డలోఉన్న దుబ్బులు కొయ్యడానికి పోయారు. కొందరు కోస్తున్నారు. కొందరు కోసినదుబ్బుని మోపులుగట్టి ఊళ్ళోపడేసి వస్తున్నారు.

బాగా తెల్లవారిపోయింది. హఠాత్తుగా ముందుదుబ్బు కోస్తున్నవాళ్ళలో గలభా బయలుదేరింది. 'మారిగాడ్రోయి, మారిగాడ్రోయి' అని కేకలు తక్షణం వినవచ్చాయి. వెంటనే మిగిలిన వాళ్ళంతా పనిచాలించి అటువేపు పరుగెత్తారు.

గెడ్డఒడ్డున, అదట్టమైన దుబ్బుల మధ్య నిజంగా మారిగాడు పడిఉన్నాడు. వాడికి సమీపంలోనే గౌరికూడా పడుకొని ఉన్నది. పాలికాపులందరూ మారిగాణ్ని లేపడానికి ప్రయత్నించారు. వాడు తిరిగీ కనబడ్డం వాళ్ళకి ఎంతో సంతోషంగాఉంది.

మారిగాడికళ్ళు మెల్లిగా తెరవబడ్డాయి కొంతసేపటికి. వాడిహృదయం అతి నీరసంగా కొట్టుకుంటూంది. కడుపు లోతుగా దించుకుపోయి ఆహారంలేమిని సూచిస్తూంది. గౌరి శుష్కించిపోయి ఉంది. దానికి శరీరమ్మీద స్మారకమేలేదు. కడచిన రెండురోజులనించీ ఆహారమేలేనట్లుంది వాళ్ళవైఖరి.

అది గ్రహించినవెంటనే వేడిగంజికోసమని ఇద్దరు ఊళ్ళోకి పరుగెత్తారు. అరణ్యంలో అగ్నివలె యీవార్త గ్రామంలో వ్యాపించి

పోయింది. క్షణంలో ఊళ్ళోవాళ్ళంతా గెడ్డ ఒడ్డుకి చేరిపోయారు.

ఆ ప్రేమైకజీవనులను చూసినవాళ్ళందరికీ హృదయాలు కరిగిపోయాయి. సునిశ్చలప్రేమా, అమాయకత్వమూ వాళ్ళముఖాలయందు సువ్యక్తమవుతున్నాయి. రెండురోజులనించీ తిండిలేనందుచేత శుష్కించిపోయిన వాళ్ళశరీరాల్లో ఒకదివ్యతేజము గోచరిస్తూంది. 'నిర్మలప్రేమవాహినిని అడ్డుపెట్టగలశక్తి పుట్టలేదు—పుట్టబోదు' అని గంభీరంగా వాళ్ళ ముఖలక్షణాలు చాటి చెబుతున్నాయి. అక్కడికొచ్చిన ప్రతివాళ్ళ నేత్రాలూ అశ్రుపూరితములైనాయి.

ఇంతలో 'పెద్దకాపుగారొస్తున్నారు' అని ఒకధ్వని బయలుదేరింది. కొడుకుతోకూడా వచ్చాడు పెద్దకాపు వీరాస్వామి. గౌరికీ మారిగాడికీ ఇంత వెచ్చనిగంజి పోయించాడు. రెండుమూడు గుక్కలు దిగినప్పటికీ గౌరికి తెలివిరాలేదు. మారిగాడుమాత్రం కొంచెం సేదదేరాడు. పక్కనేఉన్న గౌరిస్థితి చూసేసరికి వాడికి కన్నీళ్లు ప్రవాహంగా వచ్చేశాయి. వీరాస్వామి పాదాలకి వాడు నమస్కారంచేశాడు.

పెద్దకాపు సవారీచేయించి తక్షణం గౌరిని తనయింటికి తీసుకుపోయినాడు. మారిగాడుకూడా పెద్దకాపుతో అతని యింటికే వెళ్లాడు.

వీరాస్వామియింటి పడమటివసారాలో సవారీ దింపారు. గౌరి తలిదండ్రులూ, మారిగాడూ దానికి ఉపచారాలు చేస్తున్నారు. పెద్దకాపు భార్య సీతమ్మ గౌరికి దగ్గిరగా కూచుని అన్నిసదుపాయాలూ స్వయంగా చూస్తూంది.

రమారమి పదకొండుగంటలకి గౌరికి తెలివివచ్చింది. మాట్లాడ్డానికి తగినశక్తిమాత్రం లేదు. దీనదృష్టులతో మారిగాడివేపు చూస్తూ, వాడిబుజంమీద చెయ్యివేసుకుని అలాగే పడుకుంది.

సాయంకాలానికి గౌరి కొంచెం సేదదేరింది. లేచి మెల్లిగా నడవగలశక్తి దానికి కలిగింది.

ఆమర్నాడే పెద్దకాపు అనుమతిపైని గౌరిని దాని తలిదండ్రులు బండీమీద వాళ్ళ ఊరు తీసుకుపోయారు. అనుకూలదాంపత్యం కానప్పుడూ, దానికి యిష్టంలేనప్పుడూ గౌరిని విడిచిపెట్టడం మంచిదని అందరూ బాపడికి బోధపరిచారు.

పెద్దకాపుకూడా ఈవిషయంలో కలగచేసుకుని బాపడికి తగినమోస్తరుగా ఆలోచన చెప్పాడు. బాపడు పరిస్థితులన్నీ చూసి పెద్దకాపుచెప్పినట్లూ ఒప్పుకుని గౌరితో తన వివాహాన్ని రద్దుచేసుకున్నాడు.

మరి నెలరోజులకి గూడెంలో మంచి ముహూర్తాన్ని మారిగాడికీ, గౌరికీ సక్రమంగా వివాహం జరిగిపోయింది.

ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ సౌఖ్యసామ్రాజ్యాధిదేవతలు—ప్రపంచంలో విడదీయరాని స్నేహితులు—జీవితయాత్రయందు సమానభాగస్వాములు.